

Viestikapula

Kainuun Reserviupseeripiirin ja Kainuun Reserviläispiirin tiedotuslehti

2020

Viestikapula 2020

Kainuun Reservipiirien yhteinen tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1960.

Lehti välittää tietoa yhdistysten menneestä ja tulevasta toiminnasta sekä maanpuolustukseen liittyvistä aiheista.

Julkaisija:

Kainuun Reserviupseeripiiri
Kainuun Reserviläispiiri

Päätoimittaja: Ossi Laine
Jänönpolku 4 88300 Paltamo

Taitto: Ossi Laine

Aineiston toimitus: oj.laine@gmail.com

Lehteen tulevaa aineistoa voi toimittaa jatkuvasti edellä olevaan sähköpostiosoitteeseen sähköpostiviestin rungossa tai liitetiedostona teksti-, word-, tai pdf-dokumenttina.

Toimitus pidättää oikeuden tarvittaessa lyhentää ja muokata tekstejä.

Kannen kuva: Seppo Suhonen

MPK:n ja Pohjan Pioneerikillan yhteistyössä toteutettu sillanrakennuskurssi Kuhmon Jyrkänkoscilla

Sisällysluettelo

- 3 Pääkirjoitus, Ossi Laine
- 4 Kainuun Reserviupseeripiirin palsta, Jussi Pulkkinen
- 5 Toiminnanjohtajan palsta, Terho Pelli
- 6 Kainuun Prikaatin kenttärovasti Penna Parviainen
- 7 Eduskunnan terveiset, Tuomas Kettunen
- 8 Reservipiirit kokoontuivat Ristijärvellä, Ossi Laine
- 9 Reserviläiset auttamaan Sotiemme Veteraanit- keräystä
- 11 Itsenäisyyspäivän huomionosoitukset 6.12
- 12 Osmo Suomisen syntymäpäivävierailulla, Heikki Tuura
- 13 Sotahistoriallisen sillan kunnostus Kuhmon Jyrkänkoscilla Seppo Suhonen
- 17 Palta Sra 2020, Ossi Laine
- 19 Uusi jäsenryhmä Reserviläisliittoon.
- 19 Turpo-kilpailu kainulaisittain, Terho Pelli
- 20 Vastuunottoa ja harkintaa
- 21 Mpk koulutuskalenteri
- 22 Talvisota Kuhmossa
- 24 Rukajärven veteraani Veikko Heikkinen 100 vuotta
- 26 Omat sotakokemukset, Olli Jaakola
- 28 Resul 50 v.
- 30 Kainuun Reservipiirien yhteystiedot
- 32 Tule mukaan reserviläistoimintaan

Toimintaa poikkeuksellisten olojen keskellä

Ossi Laine
Puheenjohtaja
Kainuun Reserviläispiiri

Viestikapula 60 v.

Kainuun Reservipiirien julkaiseman tiedotuslehden Viestikapulan syntysanat lausuttiin kesäkuussa 1960 piirien yhteistyötoimikunnan kokouksessa. Reserviupseerit ja -aliupseerit olivat kaivanneet omaa tiedotuslehteä jo jonkin aikaa. Hanke oli kuitenkin siirtynyt pienen painosmäärän kustannusten vuoksi. Kolmesta nimiehdotuksesta valittiin nimeksi Viestikapula. Näin lehti on tullut tänä päivänä järjestölehdelle kunnioitettavaan 60 vuoden ikään.

Lehti on ilmestynyt historiansa aikana 1-6 kertaa vuodessa. Lehti ilmestyy nyt pelkästään sähköisenä. Aiemmin painettu lehti ilmestyi mm. maakunnallisen maanpuolustusjuhlan aikoihin ja jaettiin maakuntalehden välissä kaikille Kainuuseen. Alusta alkaen lehti on ollut yksi osoitus reservipiirien välisestä yhteistyöstä Kainuussa.

Kainuun Reserviläispiiri 60 v.

Kainuun Reserviläispiirin perustamisesta tuli kuluvana vuonna täyteen 60 vuotta. Piirin toiminta alkoi 22.5.1960, jolloin joukko reservin aliupseereita kokoontui Ravintola Maakuntaan Kajaanissa perustamaan Reservialiupseeripiiriä Kainuuseen. Perustavassa kokouksessa olivat paikalla viralliset edustajat kolmesta yhdistyksestä, Ruhtinansalmen, Otanmäen sekä Kajaanin Seudun Reservialiupseeriyhdistyksistä. Paikalla oli myös muita edustajia Kajaanista, Suomussalmelta, Kuhmosta ja Vuolijoenalta.

Piirin perustamisen aikaan toimi Kainuussa jo viisi rekisteröityä yhdistystä: Kajaanin oli perustettu 29.4.-55, Suomussalmen 3.12.-56, Kuhmon 24.2.-57, Otanmäen 30.7.-59 ja Ruhtinansalmen Reservialiupseerit 6.1.-60. Myöhemmin perustettiin vielä Paltamon 8.11.-60 ja Sotkamon 11.11.-60 sekä Ristijärven Reservialiupseerit 20.11.-60 eli tänä vuonna myös näillä neljällä viime mainitulla yhdistyksellä on takanaan 60-vuotinen taival. Marraskuiksi suunniteltu piirin 60-vuotisjuhla siirtyi vallitsevan tilanteen vuoksi pidettäväksi myöhemmin ensi vuoden puolella. Piirin ja juhlivien yhdistysten historiaan palataan seuraavassa numerossa.

Tänään suurin osa Kainuun reserviläisyhdistyksistä on avoimia yhdistyksiä. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki täysi-ikäiset Suomen kansalaiset voivat liittyä jäseneksi. Liittymällä pääsee mukaan monipuoliseen toimintaan, kuten kokouksiin, erilaisiin tapahtumiin ja koulutuksiin. Erityisesti ammunnan harrastajille, tai ampumaharrastusta aloitteleville yhdistyksemme tarjoavat hyvät puitteet kehittää ja ylläpitää ampumataitoja. Reserviläistoiminnan kautta pääsee myös tapaamaan muita maanpuolustushenkisiä ihmisiä.

Toiminta

Kohta päättyvänä toimintavuonna emme pystyneet toteuttamaan tälle vuodelle laadittua toimintasuunnitelmaa, kuin joiltakin osin. Vieläkään emme ole pystyneet palaamaan normaaliin toimintaan, koska koronaepidemia ei ota laantuakseen. Meidä kaikkien tulee kuitenkin muistaa suositukset kokoontumisrajoituksista, turvaväleistä, käsihygieniasta ja maskien käytöstä. Voimme olla näin esimerkkinä muille.

Näissä poikkeusoloissa kiinnostus maanpuolustukseen ja turvallisuuteen on kuitenkin lisääntynyt valtakunnallisesti. Maanpuolustusjärjestöissä ovat jäsenmäärät lisääntyneet.

Kainuun yhdistyksissä ja kerhoissa on siirrettävä katseet tulevaan vuoteen. Toivon mukaan yhteiskunnan tila normalisoituu mahdollisimman pian. Meillä on kaikki edellytykset aktiiviseen ja hyvään toimintaan. Onhan meillä toimintaympäristössä mm. Kainuun Prikaati ja Kainuun Rajavartiosto.

Onnittelut itsenäisyyspäivänä ylennetyille ja palkituille. Huomionosoitus on paitsi kiitos menneestä toiminnasta, mutta antaa myös suuntaa tuleville vuosille. Kiitos kaikille reserviläisille ja yhteistyökumppaneille kuluneesta vuodesta. Nyt on aika hiljentyä vuoden tärkeimpään juhlaan. Jouluna on kaikkien aika omistautua läheisille.

Hyvää Joulua ja Onnellista uutta vuotta 2021!

Kainuun Reserviupseeripiirin palsta

Jussi Pulkkinen

Kainuun Reserviupseeripiiri, varapuheenjohtaja

”Resilienssiä eli toimintakykyä yllättävässä tilanteessa on nyt mitattu ja mitataan edelleen joka päivä.”

Vuosi 2020 on kääntymässä loppuun ja tämän vuoden me tulemme muistamaan koronasta. Tämä pandemia on vaikuttanut meidän jokaisen elämään tavalla tai toisella. Toisille se on aiheuttanut lähinnä harmia, toisille se on tarkoittanut raskaita menetyksiä ja elämän muutoksia.

Valtion mittakaavassa korona on muodostanut uhan jota on torjuttu ja rajoitettu välineillä joita ei kymmeniin vuosiin ole ollut käytössä. Eduskunta otti valmiuslain käyttöön keväällä, kun normaaliajan lainsäädäntö ei mahdollistanut enää riittäviä toimenpiteitä pandemian leviämisen estämiseksi. Enää valmiuslaki ei ole voimassa, mutta tilanne vaatii meiltä edelleen päivittäin toimintaa jolla koronan leviäminen estetään. Tämä on tärkeää jotta yhteiskunnan toiminta häiriintyisi mahdollisimman vähän ja terveydenhuoltomme ei kuormittuisi liikaa.

Resilienssiä eli toimintakykyä yllättävässä tilanteessa on nyt mitattu ja mitataan edelleen joka päivä. Suomalainen yhteiskunta on osoittautunut kestäväksi myös tässä tilanteessa. Ihmiset, yritykset ja yhdistykset ovat sopeuttaneet toimintaansa tilanteen mukaan, ja koronan hallitsematon leviäminen on onnistuttu estämään. Resilienssistä puhuttiin ja kirjoitettiin paljon myös kolme vuotta sitten Kainuun pitkäaikaisten sähkökatkojen yhteydessä. Myös silloin, niillä alueilla jossa pitkiä sähkökatkoja oli, tilanteeseen kyettiin sopeutumaan niin ettei suuria vahinkoja syntynyt.

Tällä kertaa haastava tilanne koskettaa meitä kaikkia. Toimitaan edelleen vastuullisesti, siten tuemme myös valtakunnan turvallisuutta tilanteen vaatimalla tavalla.

Kiitos kaikille toiminnassa mukana olleille ja onnittelet kaikille tänä vuonna ylennetyille ja palkituille. Nämä huomionosoitukset ovat merkkejä pitkäjänteisestä työstä maamme ja maanpuolustuksemme hyväksi.

Hyvää ja rauhallista joulunaikaa.

Piiritoimistolta tähystettynä

Terho Pelli, Kainuun Reservipiirien toiminnanjohtaja

”Vuosi on ollut kaikinpuolin haasteellinen muttei se suinkaan tarkoita sitä, että meidän olisi passivoiduttava.”

Teimme vuoden 2019 syyskokouksissa suunnitelmat tälle vuodelle 2020. Vuosi alkoi aivan normaalisti järjestämissä kokouksilla ja tehdyt suunnitelmat valmiina täytäntönpantaviksi.

Sitten alkoi tapahtua. Maaliskuun alussa maahamme levinnyt Covid -19 virus, korona, aiheutti sellaisen pandemian, että kaikki toiminnot oli keskeytettävä.

Kevätkokoukset oli valmisteltu ja ilmoitettukin pidettäväksi, mutta nekin jouduttiin muutamaa päivää aikaisemmin peruuttamaan. Olin itseasiassa matkustamassa junassa, kun laadin peruutusilmoitukset. Samaan rytäkkään sitten peruutelimme kevätkauden kilpailut.

Kesällä sentään saimme pidettyä pistooliampumajuoksut ja talvellahan olikin jo pidetty ilma-asekilpailut.

Syksyn tapahtumia suunniteltiin kuitenkin niin kuin ne pidettäisiin normaalisti. Puolustusvoimista kuitenkin jo hyvissä ajoin lähestyttiin tiedustellen mitä olemme ajatelleet syyskuussa järjestettäväksi ajatellun Maanpuolustusjuhlan kanssa. Teimme nopeasti asiassa päätöksen ettei tänä vuonna Kainuun Maanpuolustusjuhlaa järjestetä. Samoin olemme valmistelleet Reserviläispiiriin 60 Reserviläispiiriin 60 vuotisjuhlatapahtumaa. Tämäkin jouduttiin siirtämään tulevalle vuodelle 2021. Viimeisempänä peruutuksena jouduin tekemään peruutukset reserviläisten ylentämis ja palkitsemistilaisuuteen, jotka oli tarkoitus pitää 4.12. -periaate turvallisuus ja terveys edellä.

Molemmat liitot ovat uudistaneet kotisivut ja niiden toivotaan olevan käytössä kaikissa kerhoissa tulevana vuonna. Reserviläisliitto antaa toimintapalkkiota piireille, jotka hoitavat asian.

Vuosi on ollut kaikinpuolin haasteellinen muttei se suinkaan tarkoita sitä, että meidän olisi passivoiduttava.

Me voimme kukin hoitaa kenttäkelpoisuuttamme ilman joukkokokoonantumisia. Ampumataitoa voi ylläpitää ampumaradalla pienelläkin joukolla. Samoin fyysistä kuntoa niin hiihtoladulla kuin pururadallakin unohtamatta ollenkaan normaalia hyötyluikuntaa halkoranteilla, marjametsillä jne.

Meidän on uskottava, että tämäkin viheläinen virus voiteaan ja katse kohti valoisampaa tulevaa vuotta.

Liiku, ammu ja kouluttaudu!!!!

Hengellinen palsta

Penna Parviainen, kenttärövästi Kainuun Prikaati

Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: Jumalan on kunnia korkeuksissa ja maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa (Luuk. 2:13-14).

Hyvä isänmaan ystävä. Taas on joulun aika. Eikö mielemmekä herkistykin rauhan sanoman äärelle?

Miten vuotesi on mennyt? Siihen on liittynyt monia vaihteita jälleen. Vuoteen mahtuu ilon aiheita, tasaista arkea ja surunkin kohtaamista. Päivämme ja vaiheemme ovat Korkeimman kädessä. Kiitos niistä.

Tänä vuonna koko maailma on ollut hiljaisena pandemian edessä. Ihminen mitä voit, kun luonto näyttää voimaansa luodulle? Hiljaiseksi on vetänyt, kasvot peiteltyinä olemme joutuneet kulkemaan ja toistemme kohtaaminen on jäänyt monella tapaa vajaaksi. Perinteiset juhlapäivätkin ovat tilapäisesti lakanneet tai typistyneet pienen ruudun kautta seurattaviksi ja elettaviksi.

Pieni oli aikanaan miesjoukko kedollakin: arkisia puurtajia, vähään tyytyviä. Suuri oli sen sijaan yllätys ja kohtaaminen. Ei virtuaalinen eikä mielikuvissa vain eletyksi tarkoitettu vaan todellinen, oli tämä kohtaaminen. Jumala itse kohtasi enkelisotajoukon välityksellä nuo miehet, veljet.

Paimenille käsketty tehtävä, oli kuin sotilaalle käsketty tehtävä. Ensinnäkin se oli käsky, ei mikään kehoitus. Olkoon maanpäällä rauha ihmisten välillä. Jumalan silmäterikseen luomiensa ihmisten välillä kaikkialla, olkoon siis rauha! Toiseksi ei ollut sattumaa, että viestin toi enkelien sotajoukko. Ihmistä ei varmastikaan ole luotu sotimaan toistaan vastaan, mutta synnistä nousevaa pahaa vastaan tuli taistella kaikin keinoin. Sota on paha asia eikä sillä ole liene kuin välinearvo. Sodankäynnin tarkoitus on palauttaa hyvä eli rauha. Mutta elää kuului ennen kaikkea viesti edellä: olkoon rauha! Tässä on kaikilla ihmisillä, päättäjillä ja kansoilla suuri vastuu.

Henkilökohtaisella tasolla tarvitsemme myös rauhaa. Syvin ulottuvuus siitä on sanoma syntien anteeksiantamisesta Jeesuksen nimessä ja veressä. Se palauttaa rauhan Jumalan edessä ja synnyttää hedelmänä myös rauhaa ihmisten väleissä. Kun on itse saanut paljon anteeksi, jaksaa antaa anteeksi myös lähimmäiselle. Tätä on Jeesus-lapsen synnyttämä rauha ja mieli. Kristus on syntynyt, elänyt, opettanut, kuollut ja ylösnoussut, että meillä rauha olisi. Pidetään se, jos se meistä riippuu (Room. 12:18).

Siunattua joulurauhaa ja hyvää uutta vuotta.

Eduskunnan terveiset

”Maanpuolustusjärjestöt tekevät arvokasta työtä pitäen vahvasti maanpuolustushenkeä korkealla.”

Vuosi 2020 jää maamme historiaan haastavana ja erilaisena vuotena. Pirullinen koronavirus muutti elämäntilanteemme nopeasti kevättalvella. Suomeen julistettiin maaliskuussa valmiuslait ja sitä myötä aloitimme poikkeusolot ja poikkeuslakien säätämisen. Olemme selviytyneet koronasta esimerkillisen hyvin. Kiitos siitä kuuluu hallituksen nopeille päätöksille keväällä, paikallistason aktiiviselle koronantorjunnalle ja sääntöjä, sekä suosituksia noudattaville kansalaisille.

Poikkeuslainsäädännön tekeminen on työllistänyt eduskuntaa paljon. Koronasta huolimatta hallitukselta tulee normaaliin tapaan lakiesityksiä eduskunnan käsittelyyn.

Puolustusvaliokunnan jäsenenä olen tyytyväinen Suomen maanpuolustuksen linjauksiin. Voin sanoa, että Suomessa on maanpuolustushenkisin hallitus vuosiin. Puolustukseen on satsattu ennennäkemättömän paljon rahaa ja resursseja.

Puolustusvoimien määrärahoja on kasvatettu 4,87 miljardiin euroon. HX-hanke etenee suunnitelmien mukaisesti. Hävittäjiin on varattu yhteensä 10 miljardia euroa. Ilmavoimien lisäksi myös merivoimiin panostetaan. Laitue 2020 -hanke on etenemässä suunnitellun mukaisesti. On Suomen edun mukaista, kun pystymme varautumaan sotilaallisiin uhkiin niin maalla, merelle kuin ilmassakin. Maamme puolustus rakentuu vahvaan ja uskottavaan kansalliseen puolustuskykyyn, josta emme saa tinkiä yhtään.

Hallitusohjelman kirjaukset puolustavat tätä tavoitetta. Ensi vuonna noin 20 000 reserviläistä pääsee harjoittamaan taitojaan. Sodan ajan joukkojen vahvuutta ylläpidetään 280 000 sotilaassa. Suomen sopimussotilaiden määrää kasvatetaan myös merkittävästi. Hallitus on antanut 5 miljoonaa euroa, joilla saadaan yhteensä 451 henkilötyövuotta lisää. Uudet tehtävät jakaantuvat lähes kaikkiin Puolustusvoimien organisaatioihin ja alueellisesti ympäri Suomen – jokainen uusi tehtävä vaikuttaa positiivisesti Puolustusvoimien henkilöstön jaksamiseen. Tehtävänhoitajien henkilöstöryhmät jakaantuvat nekin kaikkiin henkilöstöryhmiin (siviilit, erikoisupseerit, aliupseerit, upseerit).

Sotilaallinen kriisinhallinta on Suomen turvallisuuspolitiikan keskeinen keino ja osa Suomen puolustusta. Suurimpina operaatioina ovat Libanon ja Resolute Support – operaatio Afganistanissa. Saamme olla ylpeitä suomalaisista sotilaista, jotka tekevät hyvää työtä ulkomailla.

Puolustuspolitiikassa on pyrittävä mahdollisen laajaan kansalliseen konsensukseen. Suomen puolustusta vahvistaa se, että jokainen suomalainen kantaa osaltaan vastuuta maamme puolustamisesta ja kokee isänmaan puolustamisen arvoiseksi. Yhteiskunnallisesti eheä Suomi on puolustuksenkin kannalta vahvempi Suomi.

Kokonaisturvallisuus ja Suomen sotilaallinen puolustaminen kytkeytyvät kiinteästi toisiinsa. Kansallinen varautuminen muodostaa perustan myös materiaallisen valmiuden turvaamiselle ja hankinnoille kriisitilanteessa. Korkea maanpuolustustahto, yhteiskunnan sitoutuminen puolustuksen toimintaedellytysten turvaamiseen ja kokonaisturvallisuuden malli ovat tärkeitä myös tulevaisuudessa.

Maanpuolustusjärjestöt tekevät arvokasta työtä pitäen vahvasti maanpuolustushenkeä korkealla. Järjestöjä kiittäen ja toivottaen rauhaa ja turvallista joulua ja uutta vuotta 2021

Tuomas Kettunen

kansanedustaja

puolustusvaliokunnan jäsen

reservin aliupseeri

Kainuun Reservipiirit kokoontuivat Ristijärvellä

Teksti: Ossi Laine

Kuvat: Seppo Tuhkanen

Kainuun Reservipiirien kevät- ja syyskokoukset pidettiin Ristijärven kylätalo Pyrylän tiloissa 22.10.2020. Korona-epidemian vuoksi määrätyt rajoitustoimet estivät kevätkokousten pitämisen määräajassa, joten nyt ne pidettiin yhtä aikaa syyskokousten kanssa. Paikalla oli yhteensä parikymmentä henkilöä. Piirien vuosikokoukset alkoivat yhteisellä osiolla. Suoritettiin palkitsemiset. Reserviupseeriliiton kultaiset ansiomitalit luovutettiin kapt. Harri Peltolalle ja ylil. Seppo Rajalalle Puolangan Reserviupseerikerhosta.

Vuoden reserviupseerina palkittiin kapt. Juhani Palola samoin Puolangalta. Vuoden reserviläisenä palkittiin Mauri Suominen Kuhmon Reserviläisistä. Sähköisen kuntokortin käyttäjien kesken suoritettussa arvonnassa kirjapalkinnon sai ylil. Jouko Sievänen Ristijärven Reserviupseereista ja Ari Heikkinen Kajaanin Reserviläisistä.

Talvikilpailun kiertopalkinto meni Kuhmon Reserviläisille ja kesälajien Puolangan Reserviupseereille sekä ampumalajien Suomussalmen Reserviläisille. Rukajärven pytyyn sai Ristijärven Reserviupseerit. Reserviläispiirin kokonaistoinnin voitti Paltamon Reserviläiset.

Reservipiirien entinen toiminnanjohtaja Seppo Tähkäpää täytti 3.12. 80 vuotta ja häntä muistettiin kirjalla, Sodassa kuolleet Mannerheim-ristin ritarit.

Yhteisen osion jälkeen piirit siirtyivät pitämään omat kokouksensa. Ru-piirin kokouksessa puhetta johti Seppo Tähkäpää ja Reserviläispiirin kokouksessa Ossi Laine. Kokouksissa hyväksyttiin mm. vuoden 2019 toimintakertomukset ja tilit sekä toimintasuunnitelmat vuodelle 2021. Edustettuina oli Ru-piirin kokouksessa viisi kerhoa: Suomussalmi, Ristijärvi, Kuhmo, Paltamo ja Puolanka. Reserviläispiirin puolella myös viisi yhdistystä: Kajaani, Kuhmo, Sotkamo, Ristijärvi ja Vuolijoki.

Vuosi 2020 jää historiaan vuotena, jolloin rajoitukset estivät normaalin reserviläistoiminnan. Vain osa tapahtumista kyettiin järjestämään.

Vasemmalta Terho Pelli, Jussi Pulkkinen, Ossi Laine sekä piirien entinen toiminnanjohtaja Seppo Tähkäpää

Oikealla Kainuun vuoden reserviläiseksi valittu Mauri Suominen

Reserviläiset auttamaan Sotiemme Veteraanit -keräystä

Puolustusvoimat päätti tänä vuonna, etteivät varusmiehet osallistu Sotiemme Veteraanit I Sotiemme Naiset -keräykseen koronapandemian vuoksi. Tällä hetkellä sotiemme veteraaneja on elossa noin 6 500 ja lisäksi veteraanien leskiä ja puolisoja eli sotiemme naisia 14 000–15 000. Veteraanien keski-ikä on 95 vuotta.

Vuosittainen keräystuotto on ollut hieman yli kaksi miljoonaa euroa, josta Puolustusvoimien keräämä osuus on ollut 700 000–800 000 euroa. Tämän vuoden keräyspotin osalta puhutaan siis satojen tuhansien eurojen tuottojen menetyksestä.

Reservipiirit ja -yhdistykset mukaan lipaskeräykseen

Keräystuottojen pienentyessä kannustamme piirejä ja yhdistyksiä järjestämään omalla paikkakunnallaan lipaskeräyksen. Tuotto lipaskeräyksestä jää täysimääräisesti keräyspaikkakunnan alueelle, joten keräyksellä pystytään tukemaan oman alueen kunniansalaisiamme.

Esimerkiksi Keski-Suomen reservipiiri on isolla joukolla lähteneet mukaan lipaskeräykseen ja piirin puheenjohtaja **Perttu Hietanen** kannustaakin muita reservipiirejä lähtemään myös mukaan.

- Sodassa kaveria ei jätetty, alkäämme jättäkö nyt viimeisiä veteraanejamme. Osallistutaan siis isolla porulla keräykseen, veteraanit tarvitsevat edelleen apuamme.

Keräystuottojen kohdentaminen

Nykypäivän veteraanit hakevat avustusta esimerkiksi lääkekuluihin sekä silmälasien hankintaan. Veteraanijärjestöjen paikallisosastot käyttävät varoja kokoontumisten, kuten joululounaiden, järjestämiseen. Keräystuottojen pienentyessä apua joudutaan kohdentamaan pienituloisimmille ja heikoimmin kotonaan pärjääville veteraaneille, puolisoille, leskille sekä sotalleskille.

Reserviläisliiton entinen puheenjohtaja ja kunniajäsen **Matti Niemi**, joka toimii tällä hetkellä Veteraanivastuu ry:n puheenjohtajana, kehottaa reservipiirejä nyt toimimaan ja osallistumaan aktiivisesti keräykseen.

- Lipaskeräys on pieni työpanos reserviläisille, mutta suuri apu viimeisille veteraaneillemme. Kaikki apu tulee nyt todella tarpeeseen, kun varusmiehet ja -naiset eivät pysty osallistumaan keräykseen. Esitänkin kaikille reservipiireille kutsun osallistua lipaskeräykseen.

Kuinka voi osallistua keräykseen?

Lipaskeräykseen mukaan lähtemiseksi tulee olla yhteydessä oman Sotiemme Veteraanit keräyspiirin piiripäällikköön. Piiripäälliköiden yhteystiedot löytyvät osoitteesta www.veteraanit.fi -> Keitä olemme -otsikon alta.

Lipaskeräyksen lisäksi Reserviläisliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton jäsenet saavat loppuvuodesta postitse kirjeen, jossa pyydetään lahjoituksia Sotiemme Veteraanit I Sotiemme Naiset -keräykseen.

Lahjoittaa voi myös suoraan oman keräyspiirinsä tilille: www.veteraanit.fi "Keitä olemme" -otsikon alta löytyvät piirien keräystilinumero. Soittamalla valtakunnalliseen lahjoitusnumeroon, laittamalla tekstiviestin tai tekemällä maksunsiirron Mobile Paylla.

**SOTIEMME
VETERAANIT**
VETERANERNA FRÅN VÅRA KRIG

Vuoden 2020 alussa
Suomen Sotaveteraaniliiton
omaisuus oli 72,20 €/sotaveteraani-,
puoliso- ja leskijäsen

SOTIEMME VETERAANIT
veteraanien elämä väliä
SOTIEMME NAISET
naisien elämä väliä

$$72,20 \text{ €} = \frac{3 \times \text{TAXI}}{\text{yksinäisyyden lievittäminen}}$$

*1.1.2020 Suomen Sotaveteraaniliiton tunnuksen omaavat jäsenet 5 060,
puolisot 1 299 ja lesket 6 878, yhteensä 13 237 henkilöä.

Sotainvalidien Veljesliitto • Suomen Sotaveteraaniliitto • Rintamaveteraaniliitto • Kaatuneitten Omaisten liitto

Vuoden 2020 alussa
Sotainvalidien Veljesliiton
omaisuus oli 325,50 €/sotainvalidi-,
puoliso- ja leskijäsen

SOTIEMME VETERAANIT
veteraanien elämä väliä
SOTIEMME NAISET
naisien elämä väliä

$$325,50 \text{ €} = \frac{13 \times \text{TAXI}}{\text{yksinäisyyden lievittäminen}}$$

*1.1.2020 Sotainvalidien Veljesliiton tunnuksen omaavat jäsenet 1 203,
puolisot 339 ja lesket 5 070, yhteensä 6 612 henkilöä.

Sotainvalidien Veljesliitto • Suomen Sotaveteraaniliitto • Rintamaveteraaniliitto • Kaatuneitten Omaisten liitto

Maj. Auvo Kärnä, Kuhmon Ru
 Maj. Eero Pyykkönen, Ristijärven Ru
 Maj. Timo Toivonen, Paltamon Ru
 Kapt. Juhani Palola, Puolangan Ru
 Väap. Yrjö Sorvari, Sotkamon Res
 Väap. Esa Rautiainen, Kajaanin Res
 Ylik. Seppo Härkönen, Paltamon Res
 Ylik. Kauko Korhonen, Vuolijoen Res
 Ylik. Heikki Ohtamaa, Puolangan Res
 Alik. Hannu Keränen, Ristijärven Res

Kultainen ansiomitali

Ylik. Mauri Reinikka, Sotkamon Res
 Korpr. Matti Pääkkönen, Kuhmon Res

Hopeinen ansiomitali

Rva Mirja Pitäjämäki, Kuhmon Res
 Ylik. Taina Heiskanen, Sotkamon Res
 Väap. Arto Keränen, Suomussalmen Res
 Jääk. Lauri Piirainen, Kuhmon Res
 Pion. Aku Pyykkönen, Suomussalmen Res

Pronssinen ansiomitali

Väap. Unto Kyllönen, Kuhmon Res
 Väap. Aimo Tervamäki, Kuhmon Res
 Ylik. Teemu Niva, Kajaanin Res
 Kers. Auvo Huovinen, Paltamon Res
 Alik. Matti Romppainen, Suomussalmen Res
 Alik. Keijo Mulari, Suomussalmen Res
 Alik. Kari Raappana, Suomussalmen Res
 Sotam. Heimo Heikkinen, Kuhmon Res
 Pion. Matti Moilanen, Paltamon Res
 Jääk. Teuvo Mulari, Suomussalmen Res
 Rajaj. Risto-Matti Pyykkönen, Suomussalmen Res

Kainuun vapaaehtoisen maanpuolustuksen ansioristi.

Reserviläisliiton ansiomitalit

Osmo Suomisen 60 vuotis-syntymäpäivävierailulla

Teksti ja kuva: Heikki Tuura

Aloitimme vierailun Heikkilän kasarmialueella. Syntymäpäiväkutsujen vastaanotto oli järjestetty vuonna 1954 varusmiesvoimin valmistuneessa, viehättävässä sotilas-kodissa. Onnittelimme päivänsankaria kohteliaasti kumartamalla, kättely ei olisi ollut sopivaa koronaepidemian aikaan. Seppo Tuhkanen piti Osmolle vaikuttavan puheen, jossa korosti erityisesti Osmo hyvin henkilökohtaista suhdetta Kainuun Reserviläispiiriin ja kiitti Osmoa Reserviläisliiton hallituksessa ollessaan, hänen pitkäjänteisetä työstään pienten piirien säilyttämisen puolesta.

Osmo lämpimästä suhteesta Kainuuseen kertoo paljon hänen sanontansa kiitoksessaan kainuulaisten muistamisesta: "Mies voi lähteä Kainuusta mutta Kainuu ei lähde miehestä". Onnittelijoita juhlavastaanotolla kävi 115 henkilöä. Koronaepidemian vuoksi suuri osa onnitteluista oli tullut kirjeitse tai sähköpostiviestinä, kaikki eivät ymmärrettävästi voineet tulla paikan päälle onnittelemaan päivänsankaria.

Osmo Suomiminen on nähty useasti juhlapuhujana Kainuussa järjestetyissä reserviläistapahtumissa. Osmo Suomiminen on Reserviläisliiton kunniajäsen. Osmo toimii Varsinais-Suomen Sotaveteraanipiirin toiminnanjohtajana.

Osmo Suomisen luottamustoimia:

Reserviläisliiton hallituksen jäsen 2004 - 2015 ,Reserviläisliiton varapuheenjohtaja 2005 - 2014 ,Varsinais-Suomen Reserviläispiirien puheenjohtaja 2003 - 2012, Porin Prikaatin killan hallituksen jäsen 1994 - 2011. Lisäksi on lukuisa määrä muita luottamustehtäviä maanpuolustusjärjestöissä

Kahvipöydässä tapasimme Reserviläisliiton puheenjohtajan Ilpo Pohjolan ja 3.varapuheenjohtaja Kari Salmisen. Kävimme kahvipöydässä kiinnostavia keskusteluja siitä, miten jo varusmiehille tulisi kertoa reserviläistoiminnasta varusmieskoulutuksen yhteydessä. Näin reserviin siirtyessään henkilöillä olisi helpompi aloittaa reserviläistoimintaa. Kantahenkilökunta on tietenkin tässä asiassa avainasemassa. Tästä ideasta onkin jo otettu koppeja eri tahoilla.

Seuraalle päivälle meillä olikin sitten sovittu Suomisen Osmo lupaama tutustumiskierros Turun vanhan kasarmialueeseen. Kasarmialue rakennettiin 1800-luvun lopulla entiselle vedenvaivamalle kirkkotallienalueelle.

Osmo Suomiminen ja Seppo Tuhkanen tutkimassa kasarmialueen pienoismallia.

Alueelle kuului neljä puukasarmia, ruokala, päävartio, sairaala, kantahenkilökunnan asunnot sekä erilaisia huolto- ja työtiloja. Yhteensä alueella oli 30 rakennusta. Vuonna 1926 alueelle valmistui sotilaskoti, joka on edelleen jäljellä. Käytössä ovat myöskin 1950-luvun alussa rakennetut kantahenkilökunnan asunnot. Seisemän vanhaa puurakennusta ja yksi tiilirakennus on saneerattu ja ovat upeassa kunnossa.

Loput Venäjän vallan aikaiset rakennukset ja ampumarata ja alueelle tullut pistoraide on purettu. Jos käynte Turussa niin kannattaa tutustua alueeseen. Alueella on lisäksi lottamuistomerkki ja Porilaispatsas eli Porilaisrumpalit. Kasarmialueesta on tehty kaksi pienoismallia, toinen niistä sijaitsee Turun yliopiston aulassa, jota menimme seuraavaksi katsomaan.

Sotahistoriallisen sillan kunnostus Kuhmon Jyrkänkoscilla.

Teksti ja kuvat: Seppo Suhonen, Pohjan Pioneerikilta

MPK:n Oulun koulutuspaikan järjestämällä siltakurssilla 21.-23.8.2020 kunnostettiin sotahistoriallinen puusilta Kuhmon Jyrkänkoscilla. Tällä siltakurssilla toteutettiin pioneeritaitoja kokonaisvaltaisesti, silta rakennettiin ja sen jälkeen räjäytettiin! Siltakurssin toteutti Pohjan Pioneerikilta yhteistyössä Kuhmon Reserviläisyhdistyksen kanssa.

Tämä oli 29. siltakurssi MPK:n ja Pohjan Pioneerikilta ry:n yhteistyössä toteuttamana. Talvisodan alkuaikoina 7.12.1939 Jyrkänkoscille pysähtyi Neuvostoliiton joukkojen hyökkäys. Eteläpuolella olivat neuvostojoukot ja pohjoispuolella suomalaiset. Suomalaiset räjäyttivät Jyrkänkoscin yli menevän puurakenteisen maantiesillan eteläisen pään 16.12.1939, ettei vihollinen pysty hyödyntämään siltaa etenemisessään. Sillan puolikas jäi jäljelle ja oli paikallaan pitkään. Kuhmon reserviläiset uusivat sillan puolikkaan 1972 Kainuun prikaatin pioneerivarusmiesten avustamana. Tällä nyt toteutetulla siltakurssilla uusittiin lahonneet osat, tukiparrut ja kansi toistamiseen. Kuhmon Reserviläisyhdistys on järjestänyt tälle alueelle sotahistoriallisen ulkomuseon ja tämä puolikas silta on osa museon näyttelyä.

Siltakurssille osallistui 8 reserviläistä MPK:n järjestelmän kautta ja 10 Kuhmon reserviläisyhdistyksen jäsentä. Kuhmon Reserviläisyhdistyksen naisjaoston kaksi rouvaa muonittivat siltakurssilaiset. Muonituksesta vastasi naisosaston puheenjohtaja Maire Pitäjämäki. Majoitus oli järjestetty Kuhmon Reserviläisyhdistyksen hirsitaloon, Korpilinnaan, missä oli saunomismahdollisuus. Olosuhteet siltakurssille olivat hyvät majoituksen ja muonitushuollon osalta. Kurssin reserviläisjohtajana toimi Jari Oikarainen Pohjan Pioneerikillasta. Hän oli myös laatinut sillan korjaussuunnitelman.

Lahot tukirakenteet ja kansi poistettu

Siltakurssilla vieraili kuhmolainen kansanedustaja Tuomas Kettunen, edessä moottorisaha kädessä. Kurssin johtaja Jari Oikarainen vasemmalla edessä.

Kouluttajin toimivat Ari Korkala, Tero Svan ja Seppo Suhonen. MPK:n tiedotusryhmä, Allu Alatalo ja Jukka Mannerman, videoivat siltakurssin tapahtumat vaihe vaiheelta. Kuvauksissa oli apuna Jari Oikaraisen omistama pienoiskopteri, videodrone. Siltakurssista kuvattu video on MPK:n ja Pohjan Pioneerikilta ry:n käytettävissä siltakurssien esittelyssä ja markkinoinnissa. Allu Alatalo julkaisi videon myös MPK:n Pohjois-Suomen Facebook sivuilla.

Kurssi alkoi perjantaina 21.8.2020 klo 16. Varustimme kurssilaiset, kävimme läpi kurssin turvallisuussuunnitelman ja sillan korjaussuunnitelman. Ruokailun jälkeen aloitimme työt ja purimme maatuen lahonneet hirsirakenteet. Kuhmon reserviläiset olivat purkaneet jo aikaisemmin lahonneen kannen. Ensimmäiseksi salvettiin maatuen uussittavat tukiparrut. Sota-aikaisen sillan etelän puoleisessa päädyssä tukiparrujen päät olivat räjäytyksen jäljiltä.

Jotta tämä korjattu puolikas silta olisi saman näköinen, suoritimme tukiparrujen päiden räjäyttämisen pienillä panoksilla. Ylipanostajan lupakirjan omaava Tero Svan toteutti räjäytystyön turvallisesti. Hän teki asianmukaiset räjäytystyön ilmoitukset viranomaisille. Räjäytystyön aikana huolehdimme liikenteen pysäyttämisen Kuhmo Nurmes tiellä. Liikenteen pysäytyksen kesto oli noin 5 minuuttia ja sen toteuttivat tehtävään koulutetut reserviläiset.

Sillan kansi saatiin valmiiksi lauantai-iltana, samoin kaidet rakenteet. Kuhmon Reserviläisyhdistys oli varannut tarvittavan puutavaran sillan uusimiseen. Reserviläiset sahauttivat viime kesänä tuulen kaatamia puita, puutavara oli varastoitu ja peitelty pressuun. Puutavara olikin kuivunut hyvin. Uusittu puutavara, tukiparrut ja kansilaudoitukset käsiteltiin tervaseoksella. Tervaseos koostuu seuraavasti: 1/3 osa hautatervaa, 1/3 osa vernisaa ja 1/3 osa mänty-tärpähtiä. Kuhmon reserviläiset olivat tervanneet kansilankutuksen jo valmiiksi ennen kurssia. Kyseinen tervaseos imeytyy puuhun hyvin ja kuivuu muutamassa tunnissa.

Sunnuntaina huolsimme ja inventoimme kaluston ja kurssilaiset luovuttivat varusteet.

Kannen laudoitustyö käynnissä, kuvassa näkyvät tukiparrujen päät räjäytyksen jäljeltä

Nauhan leikkaus, vasemmalta Ari Korkala, Hannu Pellikka (Kuhmon Reserviläisyhdistyksen jäsen), Tero Svan ja Jesse Moisanen

Sunnuntaiaamuna luovutimme valmiin sillan puolikkaan Kuhmon Reserviläisyhdistykselle, suoritimme perinteisen nauhan leikkauksen ja kiinnitimme kaiverretun laatan sillan kaidetolppaan. Sen jälkeen alkoi kurssille osallistuneiden kotimatka Kuusamoon. Saarijärvelle ja Ouluun. Maanantaina luovutimme osan kalustosta ja varusteet Hiukkavaarassa. Tiistaina Seppo Suhonen vei Kajaaniin Kainuun prikaatilta saadun kaluston. Puolustusvoimat tuki siltakurssia varustein, kalustein ja ajoneuvoin. Meillä oli kaksi autoa kurssin käytössä, yksi henkilöpakettiauto kurssilaiden kuljettamiseen ja yksi pakettiauto kaluston kuljettamiseen. Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun aluetoimisto antoi autot käyttöömme.

Niitä sai ajaa vain reserviläiset, joilla on voimassa oleva puolustusvoimien B-ajokortti.

Kalustosta mainittakoon aggregaatti, porakoneet, kulmahiomakoneet, moottorisahat ja tarvittavat käsityökalut, kuten vasarat, kirveet, lapiot, rautakanget, lekat, moskat ym. Kiitokset puolustusvoimille siltakurssin tukemisesta!

Siltakurssin aikana saimme kuulla Kuhmon reserviläisiltä monta tarinaa talvisodan tapahtumista Jyrkänkoscella ja Kuhmossa. Ulkomuseon alueella oli monta opastetaulua, joissa kerrottiin talvisodan vaiheista Kuhmon alueella. Saimme ainoan annoksen talvisodan tapahtumista Kuhmossa. Kuhmon Reserviläiset ry:n puheenjohtaja Heikki Pitäjämäki oli oikea tietopankki koskien talvisodan tapahtumia.

Kuhmon reserviläisillä on em. sotahistoriallisessa ulkomuseossa myös jonkin verran kalustoa, tykkejä, panssarivaunu ym. Yhtenä erikoisuutena oli kolmijalka vinssi, jolla nostettiin panssariesteiden kiviä niitä asennettaessa. Heinäkuussa alueella on opastuskierroksia reserviläisten voimin. Suosittelemme pysähtymään kohteessa kesäaikaan! Kohde sijaitsee 12 km Kuhmosta Nurmekseen päin. Siltakurssin aikana kävi paikalla useita matkailijaryhmiä ja yksittäisiä matkailijoita. Heille kerroimme, mitä olimme tekemässä.

Kurssin aikana meitä suosi hyvät säät, perjantai, lauantai ja sunnuntaiamuna sadekuurot eivät meitä vaivanneet. Sunnuntaina iltapäivällä, kun olimme kotimatalla, esiintyi rankkoja ukkoskuuroja.

Kiitokset Kuhmon Reserviläisyhdistykselle hyvästä yhteistyöstä ja erityisesti naisjaostolle muonituksesta!

Taas kului viikonloppu hyvässä seurassa raittiissa ulkoilmassa hyötyliikunnan merkeissä. Kiitokset kurssilaisille ahkerasta työstänne! Taas tehtiin työtä, jolla on tarkoitus!

Siltakurssit jatkuvat taas ensi vuonna, jos koronatilanne sallii. Seuratkaa kursseja MPK:n sivuilta!

”Heinäkuussa alueella on opastuskierroksia reserviläisten voimin. Suosittelemme pysähtymään kohteessa kesäaikaan! Kohde sijaitsee 12 km Kuhmosta Nurmekseen päin. Siltakurssin aikana kävi paikalla useita matkailijaryhmiä ja yksittäisiä matkailijoita. Heille kerroimme, mitä olimme tekemässä.”

Alla valmis silta kuvattuna Kuhmo-Nurmes tieltä

Palta-SRA 2020

Teksti: Ossi Laine

Kuvat: Petri Väisänen

Paltamon Reserviläisten ensimmäinen sovelletun reserviläisammunan (SRA) kilpailu PaltaSRA 2020 järjestettiin 15.8. 2020 Kontiomäen Laajankaan ampumaradalla.

Ammunta on tärkeä osa reserviläistoimintaa. Vuosi vuodelta suosiota kasvattava SRA-ammunta on toiminnallista ja turvallista aseenkäsittely- ja ampumataitoa sekä aseiden käyttöä kehittävää ja mittaavaa urheiluammuntaa. Tätä lajia harrastavat reserviläisyhdistysten jäsenet voivat ylläpitää monipuolisesti omaa aseenkäsittely- ja ampumataitoaan. Jokaiseen ampumasuoritukseen laaditaan ampumatehtävä, jossa ampuja joutuu toimimaan annetun tilannekuvauksen edellyttämällä tavalla.

Ampumatehtävissä suoritetaan rasteja, joihin kuuluu usein nopeatempoista liikkumista, lippaanvaihtoja, sekä ampujan on myös selvittävä liikkumista ja ampumista rajoittavista rakenteista.

Päästäkseen ampumaan SRA-ammuntaa on henkilön käytävä SRA-kurssi, joka pitää sisällään lajin sääntöjen opettelua ja turvallisen aseenkäsittelyn harjoittelua sekä ammunnan harjoittelua.

Kurssin lopulla on suoritettava hyväksytysti sääntöihin liittyvä teoriakoe ja käytännön ampumakoe, jossa ammutaan viisi rastia. Rastien aikana kurssilaisen on kyettävä käsittelemään asetta turvallisesta ja hänen on saatava viideltä rastilta tietty määrä pisteitä, jotta saa kokeen hyväksytysti suoritettua.

Molempien kokeiden hyväksytyn suorittamisen jälkeen kurssilainen saa SRA-kortin. Kortin lisäksi henkilön on hankittava itselleen ampumaturvavakuutus ja hänen on kuuluttava johonkin maanpuolustusjärjestöön. Kun nämä kolme edellä mainittua vaatimusta täyttyvät voi henkilö ampua ja kilpailla sovelletussa reserviläisammunnassa.

Myös aloittelijalle sopiva SRA -kilpailu oli alunperin tarkoitus toteuttaa Laajankankaan ampumaradalla jo toukokuussa, mutta koronarajoitusten vuoksi kilpailu siirtyi elokuulle. Kilpailussa ammuttiin viisi rastiä. Rastit ammuttiin kiväärillä, pistoolilla ja haulikolla. Haulikkorastilla suurin haulikoko enintään 3.3mm. Laukaisumäärät: Kiväärillä 63, pistoolilla 48, haulikolla 10, ampumatkojen ollessa 5-100 metriin.

Kuvaus ammutuista rasteista:

Rasti 1: "Puikkokosken tasa pidetään!" (kivääri). Tilanne: "A2 keltainen on ryhmittynyt joen ylitykseen kolmella syöksyveneellä, joiden kaksitahtiset ulkolaitaperämoottorit on tuhottava ennen kuin voit edetä vaikuttamaan etumaastoon pakenevia erikoisjoukkoja. Vihollisen ryhmä käyttää ihmiskilpiä ja on aseistautunut, joten suojan käyttö on välttämätöntä. Pidät huolen siitä, että joukkio jää varmasti vastarannalle pötkötteleämään ihmiskilpiä lukuun ottamatta."

Suoritus: Ammuttiin 3 kaatuvaa popperia 85 m tasalta betonialustalta, jossa mahtui joko seisomaan tai polviasentoon mutta ei makuulle. Tämän jälkeen juosten parasta mahdollista vauhti etumaastoon jossa 13 SRA-taulua ammuttiin n. 20 metrin tasalta siten että rakennetut seinät ja EA-taulut niitä suojasivat. Liikettä piti käytännössä olla koko radan leveydeltä onnistuneeseen suoritukseen.

Rasti 2: "Voita leipänne päälle" (kivääri). Tilanne: "Tiedustelet pitkospuilta suon laitaa, kun huomaat sissiryhmän valmistautumassa peitteisen maaston seassa. Tuhoat ryhmät, samalla varoen, ettet putoa itse hetteiseen suohon."

Suoritus: Ammuttiin samat 13 SRA-taulua 10–20 m tasalta. Liikkumisalue oli rajoitettu ja siellä oli esteitä.

Rasti 3: "CQ CQ Deja-vu kaupungin katolla" (pistooli).
Tilanne: "Olet korjaamassa viestiasemaa esikuntarakennuksen katolla. Vastapäisen rakennuksen katolta kurkistaa erikoisjoukkojen ryhmä. Et pudota kallista radiota katolta vaan pidät sen mukana, kunnes voit jättää sen omalle paikalleen. Suoritat kattosiivouksen loppuun, kunnes kaupungin yllä on rauha."

Suoritus: Radio heikossa kädessä ammuttiin vain vahvaa kättä käyttäen kolme metallimaalia, jonka jälkeen asetettiin radio määrätulle alustalle ja vapaasti liikkuen ammuttiin 10 SRA-taulua, joista osa hyvin suojattuina EA-tauluilla.

Rasti 4: "Onko mitään laitaa?" (konepistooli ja pistooli).
Tilanne: "Kävelet pioneerien raivaamaa polkua pitkin. Lamautat ensimmäisen tuhottavan ryhmän ensin käsikranaatilla. Poistat vihollisen pakenevat miehet matkallasi."

Suoritus: Ammuttiin yksi vapaavalintainen kohde konepistoolilla n. 30 m tasalta, heitettiin käsikranaatti kohteeseen ja edettiin 20 m tasalle josta vapaasti liikkuen ammuttiin samat kolme metallimaalia ja kymmenen SRA taulua.

Rasti 5: "Tekniikkaa maassa ja ilmassa" (haulikko).
Tilanne: "Tiedustelet vihollisen varastoalueella. Havaitset poistuvan tiedusteludronen ja tuhoat sen ilmaan. Edetesssi joudut avaamaan lukittujen porttien sähkölukkoja päästäksesi eteenpäin. Oven avaus herättää ääniaktivoituneet valvontakamerat hehkumaan oransseina. Joudut laittamaan niitä pois päältä haulirypäitä kaukosäätimenä käyttäen. Ensimmäisen ja viimeisen laukauksen välissä lataat vähintään yhden patruunan"

Suoritus: Lähtömerkistä laukaitiin kiekko lentämään, jota piti ampua ainakin kerran. Tämän jälkeen edettiin rajatulla alueella, josta ammuttiin kolme metallimaalien ja rikkoutuvien kiekkojen ryhmää. Ryhmästä piti aina ampua ensin metallimaali ennen kuin sai ampua rikkoutuvia kiekkoja.

Kilpailu sai hyvää palautetta ja tämä ensimmäinen kilpailu ei jää viimeiseksi. Ensi toukokuussa on tarkoitus järjestää seuraava Palta-SRA -kilpailu. Tavoitteena on järjestää kilpailu suuremmalle osallistujamäärälle.

Kilpailun tulokset:

Tulostaulu		% ka	pisteet
1	Lämsä,Aleksi	97%	645,5174
2	Loisa,Kalle	71%	458,3573
3	Pesonen,Jyrki	52%	344,2087
4	Schroderus,Petri	52%	337,8604
5	Sirviö,Heikki	45%	292,3373
6	Antikainen,Kari	41%	284,1638
7	Leinonen,Antti	42%	270,4419
8	Rönty,Antti	40%	262,2853
9	#N/A	#N/A	0,0000
10	#N/A	#N/A	0,0000

Kiitokset talkooporukalle; Antti Valtanen, Ari Häkälä, Jari Juntunen, Petri Väisänen, Antti Leinonen, Jyrki Pesonen ja Antti Rönty, tuomareille Joonas Remes ja Aleks Lämsä, EA-vastaava ja muonittaja Jari Juntunen, taululaitteiden lainaaja Marko Pohjanpaju ja tarpeiston sekä konepistoolin lainaajalle Antti Leinonelle myös kiitokset. Kajaanin Vianor lahjoitti meille autonrenkaita taululaitteiden suojaksi ja Stark Kajaani antoi reserviläisalennuksen puutavaran hankinnassa.

Alla olevassa kuvassa vasemmalta Jyrki Pesonen, Kalle Loisa, Petri Schroderus ja Aleks Lämsä.

Ampumaturva muuttuu Uusi jäsenryhmä 1.1.2021 alkaen Reserviläisliittoon

Finanssivalvonta on keväällä antanut uuden määräyksen ryhmätuvakuutuksista, minkä johdosta Reserviläisten ampumaturvan kaltainen vakuutusratkaisu ei ole enää mahdollinen. Jäsenille voidaan antaa vuosittaisessa jäsenmaksulaskussa mahdollisuus maksaa muista jäsenistä poikkeavaa jäsenmaksua, jonka maksaneista jäsenistä syntyy oma jäsenryhmänsä, jonka liitto voi vakuuttaa valitsemansa vakuutusyhtiön kautta.

Liittokokouksessa päätettiin, että jäsenillä on mahdollisuus kirjautua ammuntaa harrastavien jäsenten jäsenryhmään maksamalla vapaaehtoinen lisäjäsenmaksu, joka 35 euroa.

Lisäksi vuonna 2020 ampumaturvan maksaneet jäsenet siirretään tähän ryhmään 1.1.2021 alkaen ja he ovat vakuutettuja vastaavin ehdoin kuin ampumaturvavakuutuksessa siihen asti, kunnes kauden 2021 jäsenmaksu erääntyy. Eräpäivän jälkeen vakuutettujen ryhmän muodostavat lisäjäsenmaksun maksaneet jäsenet. Lisäjäsenmaksun voi pyytää maksettavaksi myös kesken jäsenmaksukauden ja perusjäsenmaksunsa maksanut jäsen voi näin maksamalla liittyä myös tähän jäsenryhmään. Uusi jäsen voi liittyä ja maksaa tähän jäsenryhmään kuuluvan lisäjäsenmaksun samalla, kun hän maksaa varsinaisen jäsenmaksun.

Turpo-kilpa kainuulaisittain

Teksti: Terho Pelli, toiminnanjohtaja

Pirkanmaalla on jo joitain vuosia järjestetty lukiolaisille Turpo -tietäjä kilpailu. Nyt tämä tapahtuma on otettu valtakunnalliseksi kilpailuksi, jonka järjestävät reserviläisjärjestöt yhdessä kadettikunnan ja historianopettajien kanssa.

Tarkoitus oli jo tänä vuonna, että kuhunkin maakuntaan perustetaan Turpopäällikön johtama toimikunta, joka organisoii tapahtuman omassa maakunnassaan. Mekin keskustelimme asiasta muttei tälle vuodelle päätöksiä tehty vaan päätettiin toimikunnan nimeäminen siirtää seuraavalle vuodelle.

Sattumoisin alkutalvesta kuntosalilla tapasin Suomussalmen lukion historianopettajan Heikki Nilkun. Otin hänen kanssaan asian keskusteluun ja totesimme yksissätuumiin, että tämä olisi hyvä ja mielenkiintoinen kilpailu mm. Suomussalmen lukiossa. Tämä jäi sitten ajattelu- ja suunnittelusta eikä siihen sitten sen enempiä palattu.

Olin syyskuisena perjantapäivänä koiraani harjoittamassa metsässä, kun tuli puhelu ”isolta kirkolta” Reserviläisliiton toiminnanjohtajalta Olli Nybergiltä. Hän kertoi, että Suomussalmen lukio on lähtenyt mukaan Turpo – tietäjä kilpailuun muttei meille ole nimetty Turpopäällikköä.

Lupasin selvittää asiaa ja niinpä seuraavana maanantaina saatoen Nybergille ilmoittaa, että hoitelen täällä homman yhdessä kyseisen historianopettajan kanssa. Sain vastaukseksi huojentuneen kiitoksen. Näin sitten saimme Suomussalmen lukioon kysymykset ja opettajalle avaimet, jotta seitsemän kilpailuun ilmoittautunutta oppilasta pääsivät mukaan.

Näin sitten menettelimme, että opettaja arvosteli tykönään ja minä itsekseen oppilaiden vastaukset. Itselleni yllätykseksi päädyimme samanlaiseen järjestykseen arvostelussa ja pistemäärätkin olivat melkein samat. Oppilaiden saamat pisteet olivat välillä 17-35 maksimin ollessa 54. Totesin vaan, että opettaja oli oikein suorittanut arvostelut. Itsestäni totesin, että taidanpa siirtyä opettajan tehtäviin, kun näistä hommista pääsen ”eläkkeelle.”

Tästäkin siten selvittiin!

Tulevalle vuodelle meidän pitää nimetä Turpopäällikkö ja hänelle avuksi toimikunta.

Näin kohti tulevaa!

Osmo Rasilo VASTUUNOTTOA JA HARKINTAA

Kokemukseni etulinjan reserviupseerina
talvisodassa ja jatkosodassa

Partio komppanian 6./
JR 10:n komentopaikalla
Ontrosenvaarassa
kesällä 1943.
Kuva Osmo Rasilo

Toimittanut Antti Rasilo

Lutnantti Osmo Rasilo
Ontajärvellä 15.3.1942

- Osmo Rasilon autenttiset laajat sota-ajan päiväkirjat
- Julkaisemattomia valokuvia (yli 200 kuvaa, sisältäen tiedot kuvien henkilöistä, ottohetkestä ja -paikasta)
- Haastattelunauhoita purettuja Rasilon kertomuksia
- Rasilon kirjoituksia sotien jälkeen (mm. kuvaus omavaltaisesta pataljoonan taistelun johtamisesta)
- Karttoja (30 kpl Rasilon piirtämää ja 8 kpl Isto Turpeisen värikarttaa)
- Henkilöhakemisto (yli 400 Rasilon aseveljen nimeä)

Kokemukseni etulinjan reserviupseerina talvisodan Kuhmossa ja jatkosodan Rukajärvellä

Autenttinen kuvaus 22–26-vuotiaan opiskelijan Osmo Rasilon (1917–2014) ajatuksista ja dramaattisista kokemuksista talvi- ja jatkosodassa.

Rasilo komennettiin etulinjaan joukkueenjohtajaksi jalkaväkeen. Teltoissa ja korsiissa hän piti päiväkirjaa, piirsi karttoja taistelupaikoista ja karikatyyreja aseveljistä sekä otti valokuvia. Rasilo haavoittui jatkosodassa, mutta palasi puoliotoista kuukautta myöhemmin ja jatkoi sotimista rintamalla sodan loppuun asti.

Rasilon ottamat valokuvat ja kirjoitukset julkaistaan nyt ensimmäisen kerran. Kirja sisältää sekä Rasilon sota-ajan päiväkirjat että hänen 50 vuotta myöhemmin kirjoittamansa tekstit. Lisäksi kirjassa on hänen haastattelujaan. Elementit on koottu kronologiseksi esitykseksi, jota tukevat niihin liittyvät valokuvat ja kartat sekä otteet sotahistoriasta.

Kirja on Osmo Rasilon kuvaus omasta sotatiästään. Se avaa lukijalle ikkunan etulinjan arkeen: mitä yksi rintamamies teki ja mitä hänen mielellään liikkui. Ikkunasta näkee sota-ajan olleen rintamalla nyt järjettömiltäkin tuntuvien taisteluiden lisäksi myös marssimista, miinoja, väsymistä, nälkää, syöpäläisiä, loman ja sodan loppumisen odotusta, huolta tulevasta ja masentavia tapaturmia – mutta myös shakin- ja kortinpeluuta, hartaushetkiä, riekonmetsästystä sekä virkistäviä hetkiä lottakanttiinilla. Merkilläpantavaa on toistuva suru läheisten menettämisestä: vierestä kaatuu aseveljiä sekä muilta rintamilta saapuu viestejä ystävien ja opiskelutoverien poismenosta.

Osmo Rasilo selvisi sodista, mutta 90 000 aseveljeä lepää kotikirkkojensa sankarihaudoissa. Vielä useampi vammautui ruumiillisesti ja henkisesti. Sotilaat kuitenkin torjuivat maan valloituksen, siviiliuhreja aiheutui vähän ja Suomi säilytti itsenäisyytensä. Tämä kirja on kunnianosoitus veteraaneille.

Kirjassa 392 sivua!
Sivukoko 28 x 23 cm
Toimittajan omakustanne

Tiedustelut ja myynti
Antti Rasilo
antti.rasilo@kotiposti.net
puh. 040 746 1351

KOULUTUSKALENTERI

- [Pistooliampunnan perusteet naisille \(PIST 1-2\)](#)

Kajaani

9.1.2021

- [Maanpuolustus ja lainsäädäntö](#)

Kajaani

16.1.2021

- [Kurssinjohtajien koulutus](#)

Kajaani

23.1.2021

- [Ikääntymisen ennakointi](#)

Kajaani

30.1.2021

- [SRA-kurssi, teoriaosuus](#)

Kajaani

30.1.2021

- [Kyber-peruskurssi](#)

Kajaani

6.2.2021

- [Laskeutumiskoulutuksen perusteet](#)

Kajaani

6.2.2021 - 7.2.2021

- [PV-ajolupakurssi](#)

Kajaani

12.2.2021 - 14.2.2021

- [Intti tutuksi naisille](#)

Kajaani

19.2.2021 - 21.2.2021

- [Reserviläisjohtaja 1 \(1/2\)](#)

Kajaani

20.2.2021 - 21.2.2021

MAANPUOLUSTUSKOULUTUS
FÖRSVARSUTBILDNING

Maanpuolustuskoulutus MPK on maan kattavin kokonaisturvallisuuden kouluttaja. MPK kouluttaa selviytymään paremmin arjen häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa.

MPK on puolustusvoimien strateginen kumppani, joka tekee yhteistyötä kokonaisturvallisuusalan viranomaisten ja järjestöjen kanssa.

©: 2020 MPK

Mitä kurssilaisen tulisi huomioida ennen MPK:n harjoitusta, sen aikana ja sen jälkeen?

Ohjeistus päivittyy tarpeen mukaan. Muistathan lukea ohjeen aina ennkoulutukseen osallistumista. MPK järjestää koulutustoimintaa korona-rajoitukset huomioiden. Piirien omilta kotisivuilta ja koulutuskalentereista löytyy lisätietoa kunkin piirin koulutuksista www.mpk.fi/koulutuspaikat

Koulutuksissa noudatetaan Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen (THL) suosituksia turvaväleistä ja hygieniasta. THL:n viimeisimmät ohjeet löytyvät aina THL:n verkkosivuilta. MPK:n piirit seuraavat paikallisesti ajantasaisia ohjeita ja noudattavat Aluehallintoviraston sekä kuntien paikallisia ohjeistuksia koulutustoiminnassa. MPK:n kaikki koulutustilaisuudet järjestetään niin, että kurssilaiset eivät ole tekemisissä varusmiesten tai Puolustusvoimien henkilökunnan kanssa, eivätkä he käytä samoja sisätiloja. Myös muualla kuin Puolustusvoimien alueilla noudatetaan samoja periaatteita. Isoissa harjoituksissa eri kurssien välistä kanssakäymistä rajoitetaan ja toiminta suunnitellaan niin, ettei esim. ruokailu tai vastaanottotilanteissa synny ruuhkia.

Viisiosainen suurteos - TALVISOTA KUHMOSSA Kuolema kolkuttaa korvessa

Kuhmon talvisodan päättymisestä on kulunut nyt 80 vuotta. Sen kunniaksi julkaisen tänä vuonna viisiosaisen suurteoksen TALVISOTA KUHMOSSA - Kuolema kolkuttaa korvessa.

Tapahtumien ja aineiston laajuuden vuoksi olen jakanut Kuhmon talvisodan monivaiheiset tapahtumat luettavuuden helpottamiseksi viiteen eri teokseen otsikolla Talvisota Kuhmossa - Kuolema kolkuttaa korvessa.

Talvisota Kuhmossa I - V koostuu viiden eri teoksen sarjasta, joka perustuu alkuperäiseen esikoisteokseeni Kuoleman kujanjuoksu.

Kirjat ovat erillisiä teoksia, jotka ovat saatavissa perinteisesti kovakantisina tai vaihtoehtoisesti sähköisinä E-kirjoina.

Kustantajana toimii helsinkiläinen Books on Demand. Teokset ovat myynnissä kirjakaupoissa kautta maan sekä kaikissa suosituimmissa verkkokirjakaupoissa.

TALVISOTA KUHMOSSA I

Talvisota Kuhmossa I teos sisältää yksityiskohtaista kuvausta eversti Hjalmar Siilasvuon komentaman jalkaväkidivisioonan taisteluista Kuhmossa.

Teoksen sisältö noudattelee niin suomalaisdivisioonan kuin vihollisjoukkojen ja erillisten taisteluosastojen sekä yksittäisten miesten näkökulmasta sotarintaman tärkeimpiä tapahtumia.

Joukot, jotka oli pahimman hädän hetkellä koottu eri puolilta Suomea, sotivat kotipaikkakunnastaan riippumatta ankarissa ääriolosuhteissa menestyksellisesti ja näyttivät vajavaisista varustuksistaan ja pikakoulutuksestaan huolimatta osaamisensa osoittaen niin miesten kuin naistenkin keskuudessa ainutlaatuista uhrimieltä.

Yhteiskunnalliseen asemaan katsomatta, koti, uskonto ja isänmaa yhdistivät niin miehet kuin naisetkin samalle yhteiselle asialle taisteluun itsenäisyyden ja vapauden puolesta.

Tästä sisäisestä tunnosta rakentui kaikkia yhdistävä unohtumaton ja ainutlaatuinen talvisodan henki.

TALVISOTA KUHMOSSA II

Suomalaisjoukot käyvät ankaraa kamppailua Puna-armeijan uutta jalkaväkidivisioonaa vastaan Löytövaaran taisteluissa ja pilkkovat samalla Saunajärven suurmottia pienempiin osiin.

Ratkaisua haetaan yhä kiivaammin ja taistelut ääriolosuhteissa jatkuvat aina maaliskuulle saakka. Neuvostojoukkojen ylivoima kasvaa kasvamistaan ja suomalaiset joutuvat entistä ahtaammalle.

Lopulta kahdenväliset neuvottelut johtavat aselepoon ja rauhaan.

Edessä on sodan jälkiselvittelyä ja suomalaisittain todella vaikeita päätöksiä, kuten muun muassa maa-alueitten pakoluovutuksia.

Tuhojen jälkeen alkaa taistelualueiden laajamittainen siivoustyö ja myöhemmin vielä vaativa jälleenrakennusvaihe ja asuttaminen. Kuhmon itäosissa asuneiden paluu arkeen oli ankea.

Vain pystyyn jääneet savupiiput muistuttivat ajasta ennen sotaa.

TALVISOTA KUHMOSSE III

Sisältö esittelee massiivisia neuvostojoukkoja ja heidän taustojaan sekä sivuaa Puna-armeijan käymää ankaraa kamppailua Kuhmon taisteluissa ja heidän sietämättömiä olojaan rintamalla.

Ajautuessaan motteihin he joutuivat vieraalla maalla ainaisen nälän ja kylmän lisäksi kestämään myös täysin epäinhimillisiä olosuhteita jatkuvassa suomalaipuristuksessa.

Kansien välistä löytyy lisäksi myös runsaasti erilaisia tilastoja neuvostoliittolaisten osalta, kuten muun muassa suurarmeijan sotilaiden kalustoa sekä heidän erilaisia aseitaan ja varusteitaan. Mukana on myös yksittäisten venäläissotilaiden paljon puhuvia kommentteja sekä ilmavoimien lentäjien karuja kohtaloita.

TALVISOTA KUHMOSSE IV

Teoksen alussa käydään tiivistettynä läpi tähän asti vähemmän esille tullutta Lieksan suuntaa, jossa käytiin ankaraa kamppailua Kuhmoon hyökänneen kenraalimajuri Gusevskin divisioonan eteläisen sivusuunnan hyökkäysjoukkoja vastaan.

Lieksan suunnan torjuntavoitto oli ratkaisevan tärkeä onnistuminen suomalaisille, jotka saivat lopulta ajettua vihollisen itärajan taakse. Tämän jälkeen voitiin rintamasta irrottaa miehiä muihin tehtäviin. Suomalaiset pääsivät pikaisesti keskittämään Lieksasta vapautuvia täydennysjoukkoja miesvajeesta kärsineelle Kuhmon rintamalle.

Sisällössä käsitellään suomalaisen sotilaskoulutuksen alkuvaihetta ja sen kehityskaarta ennen talvisotaa sekä yhteenvedona sodan jälkeisiä mietteitä itse talvisodan tapahtumista.

Mukana on muun muassa sotapäiväkirjaotteita, ilmatorjuntaa ja väestönsuojelua sekä ilmapuolustusta. Lisäksi on sivuttu myös Suomen armeijan taisteluyksiköitä ja niiden kalustoa, aseita, ammuksia ja tarvikkeita sekä niiden käyttötapoja.

Koosteesta löytyy omakohtaisia suomalaissotilaiden itsensä kirjoittamia ja ennen julkaisemattomia taistelukertomuksia eri puolilta Kuhmon rintamaa. Lisäksi on esitelty Kuhmon talvisodan tutustumiskohteita.

TALVISOTA KUHMOSSE V

Erillisissä koosteissa esitellään mietteitä saaduista talvisodan kokemuksista sekä kirkollisesta, henkisestä ja hengellisestä vaikuttamisesta kuten myös korvaamattomasta vapaaehtoistoiminnasta, jonka yhteydessä sivutaan lisäksi suojeluskuntien, lottien ja Punaisen Ristin toimintaa sodan aikana.

Talvisotaan osallistuneet ulkomaalaiset on huomioitu omassa osuudessaan, kuten myös evakkoon joutuneet siviilit.

Miestappiot kasvoivat sodan edetessä aivan sietämättömiksi. Löytämäni Kuhmon taistelujen suomalaiset sankarivainajat ovat teoksen loppuosassa yksiköittäin aakkosjärjestyksessä eriteltyinä.

MKT, tietokirjailija Väinö Mononen

puh 050 3495493

vaino.mononen@hotmail.com

www.sotatutkija.jimdo.com

Rukajärven veteraani Veikko Heikkinen täytti 2.2.2020 100 vuotta

Teksti: Matti Kemppainen

Kuvat: Veikko Heikkisen albumi

Rukajärven suunnan veteraani Veikko Ilmari Heikkinen syntyi Hyrynsalmen Saarivaarassa 2.2.1920 Eeli ja Alma Heikkisen, o.s. Anttosen perheeseen. Veikon lisäksi sisarusparveen kuului kolme veljeä ja kaksi siskoa. Tuon ajan maalaiselämään kuului omavaraisuus ja osaaminen selviytyä. Jo pienestä pitäen oli opittava oman käden taidot ja tahto mennä elämässä eteenpäin. Jo varhaisessa nuoruudessa piti mennä tienestehin pöllimetsään ja savotoille. Siinä sivussa tuli isältään saatu taito veneen veistämiseen ja rekien tekoon. Veikko kertoi tehneensä kaikkiaan veneitä yli 50 kpl.

Marraskuun 30. päivänä 1939 syttyi Talvisota. Neuvostojoukkojen edettyä Suomussalmen kirkonkylään Saarivaaralta voitiin havaita palon loimut ja tykistön jylinä. Veikko kutsuttiin kolmen veljensä ja isänsä kanssa Suomussalmen Lieppaaseen huoltotehtäviin. Heidän piti siellä valmistaa ja korjata rekiä suomalaisille puolustajille. Kaikkiaan rekiä korjattiin tai niitä valmistui enemmän kuin 100 kpl.

Muu perhe evakuoitiin sodan alussa Kestilään. Sotatoimien päätyttyä oli sitten hevosmatka Kestilään, missä muu perhe oli. Matkaa sinne oli noin 300 kilometriä. Kestilässä ollessaan Veikko sai kutsuntamääräyksen Pulkkilaan. Kutsunnoista oli sitten siirtyminen Kiuruvedelle Ruutanan jv-koulutuskeskukseen. Majoituksen Veikko muistaa olleen Ketolan talossa. Isä ja muut veljet määrättiin linnoitustöihin Laatokan pohjoispuolelle Räisälään.

Juhannuksen aikaan 1941 tuli sitten siirto junalla Kontiomäelle ja edelleen junalla Lieksaan. Ruunaan kylässä oli valatilaisuus. Joukkoyksikkö oli JR 43, 1 Kk, joka perustui Talvisodan joukkoihin. Partalanmäen koululla oli sitten siirtyminen vasta perustettuun 14 div. JR 10:n Kk-kompaniaan. Johtajana vänr. Varis. Lieksan Nurmijärvellä Veikko pääsi ensi kertaa näkemään Maxim-konekiväärin ja tutustumaan siihen. Varsinaiset sotatoimet alkoivat valtakunnanrajan ylityksellä Kivivaarassa. Eteneminen jatkui Tuulijärvellä, missä neuvostojoukot olivat vahvasti linnoitautuneet. Neljä tuntia kestäneen tulitaistelun jälkeen vihollinen oli lyöty.

Veikko Heikkinen Rukajärvellä 1942

Eteneminen kohti Rukajärveä JR 10:n mukana oli alkanut. Rukajärvi päätyi suomalaisten valloitukseen 11.9.1941. Alkoi asemasota -vaihe. 14.1.1942 tuli sitten määräys lähteä Maj Guban retkelle tuhoamaan vihollisen suuri huoltokeskus. Tuo retki tai kaukopartiomatka oli merkittävä myös Veikon kohdalla. Hän sai tuolla matkalla paleltumisvammoja. Ne ei kuitenkaan estäneet toipumisen jälkeen hänen sotapalvelustaan, joka loppui syyskuussa 1944.

Toimiminen koko sodan ajan kk-ampujana aiheutti hänelle kuulovamman, minkä seurauksena hän sai 15 prosentin invaliditeetin. Aseveljien kertoman mukaan Veikon hermot ja kestävyys pitivät myös äärimmäisen tiukoissa paikoissa. Hän ei "kuvia" kumarrellut, mutta suomalaisena sotilaana hän oli periksiantamaton ja tarvittaessa kova.

Kesällä 1944 tuli siirtyminen Erp 24. joukkoihin ja matka Ilomantsin suunnalle, missä sodan loppuvaiheessa Lupa-salmessa tuli varmistustehtävät vihollisen hyökkäyksen estämiseksi edetä syvemmälle Suomen puolelle. Hyökkäys oli kuitenkin estetty raskaissa puolustustaisteluissa, ja paluu Rukajärvelle oli edessä. Rauha oli saatu aikaan Neuvostoliiton kanssa.

Kellovaarassa Veikko pääsi todistamaan neuvostosotilaiden tulon kohden Suomea. Heidän johtajansa oli vaatinut päästä suomalaisten komentajan kenraali Raappaman puheille. Hänen vaatimuksensa oli ollut vapauttaa Kiimasjärventie vapaaksi neuvostojoukkojen etenemiseksi Suomussalmelle. Veikko tuli suomalaisten joukkojen mukana Nurmekseen,

Nurmeksesta paluu kotimaisemiin jatkui kävellen Kuhmoon ja edelleen joukkokuljetuksina Ouluun. Siellä tapahtui kotiuttaminen Heinäpään koululla. Tilanne siellä oli jokseenkin vapauttava ja "rento". Jostain oli saatu alkoholia tai sen korviketta. Siitä oli joillakin sitten omat henkilökohtaiset seurauksensa ja muistonsa tai muistamattomuutensa. Kotiuttamisrahaa maksettiin 1000 mk ja loppuraha myöhemmin siviilissä.

Matka Oulusta Hyrynsalmelle tapahtui alkuun junalla. Paltamossa oli rakennettu tilapäinen silta saksalaisten sillan räjäyttämisen jälkeen. Hyrynsalmelle päästyään matka kotiin Raatevaaralle tapahtui kävellen. Matkaa oli yli 30 km:ä. Kotona isänsä oli Veikon veljien kanssa painamassa reenjalasta, joten uuden elämän jatkuminen alkoi siitä. Metsätyöt ja savotat kutsuivat rakentamaan omaa elämää ja sitä kautta myös Suomea.

Vuonna 1949 Veikko solmi avioliiton Elsa Mirjam Keräsen kanssa. Alkuun päästiin yhden lehmän ja savottatienestien kautta. Kotitalo Mannila siirtyi heidän omistukseen ja samalla huolehtiminen Veikon vanhemmista. Siitä alkoi kotitalon kehittäminen ja elämän edellytysten turvaaminen. Veikolle ja Mirjamille syntyi viisi lasta.

Veikolle ja Mirjamille veteraanien yhteiset tapaamiset ja yhdessä olo muodostuivat myöhemmin tärkeäksi. Aivan näihin päiviin saakka Veikko on ollut mukana yhteisissä tapaamisissa ja tilaisuuksissa. Veikon kuntoa, vastuuta ja selviytymistä korostaa se, että vielä muutama vuosi sitten hän hankki itse polttopuut metsästä, huolehti talvella tien aukaisusta ja kaikesta muusta.

Hän huolehtii edelleen vaimostaan Mirjamista. Autolla ajosta hän luopui pari vuotta sitten.

OMAT SOTAKOKEMUKSET

OLLI JAAKOLAN SOTAHISTORIAN ESITELMÄ 2.12.1996 KAINUUN PRIKAATIN
KUOPION PATALJOONAN KOKELAILLE.

Patajoonan komentaja everstiluutnantti Jorma Aherto: Meillä on nyt mahdollisuus kuulla perinnejoukko-osastomme 14. Divisioonan sotakokemuksia sotaveteraani ja korpitaistelija Jaakolan kertomana. Hän on kokenut ja jotostellut perskohtaisesti jokaisen suon ja kankaan mitä suomalaiset etenivät Jatkosodassa kesällä 1941.

Sotaveteraani, reservin luutnantti Olli Jaakola:

Arvoisat patriootit! Niin, mitä sana patriootti tarkoittaa? Se periytyy kreikankielestä ja tarkoittaa ”Isänmaan ystävää”. Eikö ole sattuvasti sanottu! Minä, vuonna 1922 syntynyt olin mukana jo Talvisodassa ja Jatkosodassa junankivittäjänä, vapaaehtoisena. Myös isäni oli vapaaehtoisena Vapaussodassa.

Tulikaste. Sain tulikasteen 29.1.1940, kun lähdin kotoani aikani kuluksi etsimään näkemääni Sotkamon Pieni Kii-masjärvelle pudonnutta vihollisen lentokonetta. Lentokoneen miehistöön kuuluneet kolme miestä olivat jatkaneet matkaa jalan, joiden jälkiä seurasin. (Tässä Ollin jutut kirjassessa on tämä takaa-ajo kuvattu tarkemmin). Jäljittämäni vihollinen ampui Naganilla, pistoolilla jäljittäjiä kohti. Luodit ujelsivat ilkeästi korvissa, mutta yksikään ei osunut kohteeseensa.

Talvisodan alla oli Suomen kansalle tiedotettu YLIMÄÄRÄISTEN HARJOITUSTEN alkamisesta ja reserviläiset jättivät kotitouhunsu ja kokoontuivat kussakin pitäjässä asianomaisiin paikkoihin. Sotkamossa tällainen paikka oli mm. Salmelan kansakoulu. Muistan hyvin, kun Kajaanissa oli oppikoulu keskeytetty ja menin Salmelaan. En tietenkään kuulunut silloin reserviläisiin, vaan kuuluttuani sotilaspoikiin, kiinnostukseni sai minut saapastelemaan paikalle. Miehiä virtasi eri puolilta pitäjää pihaan. Silloin oli 13. päivä ja perjantai. (Onneton päivä taikauskosille).

Salmelassa tapasin äitini, joka oli jo saapunut muonitus-töihin ja keitteli saunan muuripadassa kaurapuuroa, josta ei suinkaan valmistettu joulupuuroa. Nähdessään ”poikariepunsa” palanneeksi kouluteltään hän ääni väristen mainitsi vain ykskantaan, että aikoihin on eletty. Näin me-
nin heti remmiin mukaan.

Olin suojeluskuntalaisena rautatie- ja ilmavalvontavartiossa Sotkamon Saviahon pysäkillä, josta vuoden 1940 alussa sain komennuksen lähetiksi Sotkamon suojeluskuntatalolle. Helmikuun alussa tuli Kuhmosta puhelinsanoma, jossa pyydettiin lähettämään Sotkamon suojeluskunnasta vapaaehtoisia Kuhmon rintamalle. Innostuin lähtemään siihen porukkaan ja siellä sitten sodittiin Talvisodan loppuun saakka 13.3.1940.

Talvisodan jälkeen menin syksyllä 1940 takaisin kouluun. Keväällä 1941 pääsin luokaltani todennäköisesti armosta, kun oli sota-aika. Näin sain keskikoulun päästötodistuksen. Menin 4.6.1941 vapaaehtoisena asepalvelukseen 10. Prikaatiin Nurmekseen. Edellinen saapumiserä oli astunut palvelukseen huhtikuussa ja vannoneet sotilasvalan. Heti saimme komennuksen Kuhmon Paloniemeen, jossa oli parakkikylä ja koulutuskeskus. Siellä me asevelvolliset asuimme parakeissa. Vanhemmat olivat reserviläisiä, jotka oli käsketty palvelukseen.

Jatkosodassa palvelin 10:nennen Prikaatin, Jääkäriy-
kmentti 31:ssä, panssarintorjunnan lähitorjuntajoukkueessa. Emme osallistuneet panssarintorjuntatykillä ampumiseen, vaan käsiaseilla lähitorjuntaan. Toimin joukkueen johtajan ja välillä myös komppanianpäällikön lähettinä. ”Renikoiden jako” oli 20.4.1943. Korpraalin natsat sain juuri ennen UK:hon lähtöä.

Kuhmossa aluksi jouduin luutnantti Kakon komppaniaan. Marssimme Kuhmon Kilpelänkankaan kautta Kankivaa-
raan ja sieltä kohti rajaa. Menin 4.7.1941 valtakunnan rajan yli. Siellä joukkomme muut asevelvolliset saivat tulikasteensa. Lähtemättömästi on jäänyt mieleeni, kun erästä pitkospuupolkua tuli vastaamme kaksi suomalaista kantaen norsupyssyä. Nämä olivat saaneet luoteja vastaansa. Huomasin, etteivät nämä olleet saaneet aikaisemmin tulikastetta. Norsupyssyn, panssarintorjuntakiväärin he heittivät suohon. Näytti siltä, ettei miehiä pysäytä mikään. Nämä miehet tulivat etulinjasta juosten pakokauhun vallassa.

Kerran rupesin ottamaan palasta, syömään omia eväitä. Kun istuin mättäälle, niin vyölläni olleen pistimen kärki tökkäsi maahan. Leikkasin puukolla pistimen kannattimen poikki ja heitin pistimen suutuksissani menemään. Se osui pystyyn puun kylkeen ja jäi siihen väpättämään ja väpättää siellä varmaan vielä tänäkin päivänä.

Jatkosodassa eräässä vaiheessa esimiehenäni ollut korpraali kaatui. Kun näin sen, niin panin kädet kyynärpäitä myöten ristiin ja kiitin Luojaani, että tämäkin mies sai osansa. Sillä se korpraali oli kusetanut minua kovasti.

Omelian seutuvilla oli mottiin joutuneelta viholliselta jäänyt paljon materiaalia, jopa noin 50 autoa. Löysimme kantti kertaa kantti henkilöauton. Pojat pistivät auton käyntiin ja sitten se oli meidän auto. Ajelimme sillä pitkin teitä. Noutaessamme autoon huoltokeskuksesta polttoainetta siellä kysyivät, että mihinkä te tarvitsette bensa? Autoon! Eihän teillä ole autoa! Onhan meillä, etkö näe! No, ne otti sotasaalisautomme meiltä pois ja niin saimme taas liikkuu jalan.

Eräässä vaiheessa joukkomme liittyi kuhmolaisen kornetti Viljo Meriläisen johtama jalkaväkijoukkue. Hän oli myöhemmin reservin majuri ja kauppaneuvos. Tunsin Villen ennestään, olimmehan molemmat kotoisin Sotkamosta. Erään yhteisen hyökkäyksen jälkeen, kun tavoite oli saavutettu, molemmat joukkueet jäivät ilta hämärissä tien penkalle aseisiin. Rivistön leveys oli yhteensä noin 60 miestä ja molemmissa reunoissa oli konekivääri asemissa. Ville sanoi, että hän tulee vaikka Ollin viereen. Niin ruvettiin illan pimetessä urvahtamaan. Nukahdin siihen. Yhtä-äkkiä kuului huuto: ryssän perkeleit! Kaksi miestä oli tullut minun ja Villen vierestä ja seisoivat tiellä muutaman metrin päässä.

Toinen oli isompi ja hänellä oli mantteli ja koppelakki. Siis upseeri. Toinen oli pieni mies, todennäköisesti sotamies, koska hänellä oli piippalakki. Ville sanoi: Ei ammuta, otetaan vanki. Ville houkutteli ja houkutteli monella kielellä, saksalla ja todennäköisesti venäjäksi. Mutta eväkään miehillä ei värähtänyt. Isomman miehen manttelin taskussa alkoi käsi liikehdellä sillä tavalla, että kohta sieltä lentää käsikranaatti. Silloin Ville antoi komennon: Tul! Tul!

60 miestä ampui kahta ukkoa muutaman metrin päästä. Pikku-ukko putosi heti. Isompi kirposi jaloilleen ja juoksi tietä harjanteelle, josta sitä ampui vielä meidän viisi miestä. Hetken päästä kuului tiheiköstä valitusta. Ville sanoi, että lähdetään hakemaan se pois. Minä olin heti innokas lähtemään mukaan. Mutta joku totesi, että se saattaa olla ansa.

Jälkeenpäin päätelimme, että tiellä oli vihollisen politrukki viemässä vartiomiestä vartiopaikalle. Pimeässä he eivät tunnistanee tien reunassa meitä, vaan seisoivat tiellä ja ihmettelivät ketä tuossa vieressä makailee. Politrukki oli saanut koulutuksessaan tiukan ohjeen, ettei vangiksi saa antautua ja toteutti ohjetta viimeiseen asti.

”Kun te alanne oppineimmat koulutatte nuorukaisia Suomen puolustusvoimissa, kertokaa heille veteraanien uhrautumisesta Suomen itsenäisyyden säilyttämiseksi. Se sukupolvi niin naiset kuin miehetkin vastasivat suurin uhrauksin siitä, että siniristilippu liehuu vapaan maan merkinä.”

Ontrosenvaarassa oli kaksiovinen autotalli, jonka oviin oli maalilla kirjoitettu: ”Ettepä saaneet meitä mottiin!”

Sota-aikana tavallinen sotamies ei tiennyt minne mennään, miksi mennään ja mikä on tavoite.

Vanhasta Päiväraha- ja rintamalisäkortistani vuodelta 1943 käy ilmi, että olin sotamiehenä sotasairaalassa 24.7. – 19.8.1943. Syy oli itse tekemäni keltatauti, (josta oma kertomus tässä teoksessa).

Sotilasvalan annoin vasta 1941 Repolan eteläpuolella Pölkkykylässä, jossa oli iso metsätyökämpä. Kesällä 1944 sain komennuksen UK:hon, upseerikurssille, joka oli Niinisalossa 4.7.-15.11.1944. Siviiliin pääsin upseerikokelaana 18.11.1944. Upseerikurssin ajalta olin saava päivärahoja 2008 markkaa 75 penniä. Otin ennakkoon 1000 markkaa ja lähdin kotiutettuna siviilimaailmaan kohti uusia seikkailuja. Loput päivärahat tulivat tililleni Sotkamon Postisäästöpankkiin 30. joulukuuta vuonna 1944.

Ajanvietteenä sodassa oli etupäässä kortinpeluu. Siellä kävi myös viihdytyskiertueita. Puhdetöiden teko oli kätevillä miehillä hyvin yleistä. Kun te alanne oppineimmat koulutatte nuorukaisia Suomen puolustusvoimissa, kertokaa heille veteraanien uhrautuvasta Suomen itsenäisyyden säilyttämiseksi. Se sukupolvi niin naiset kuin miehetkin vastasivat suurin uhrauksin siitä, että siniristilippu liehuu vapaan maan merkinä. Muistakaa myös, että lipun on liehuttava korkealla, eikä tankoa saa lyhentää.

RESUL 50 V.

ON THE ROAD -KIERTUE 2021

Vuonna 2020 vietettiin RESUL:n 50. juhluvuotta ja juhluvuoden kunniaksi RESUL järjestää On The Road -kiertueen, jossa vieraillaan eri maakunnissa ja esitellään, millaista toimintaa liitto ja sen jäsenjärjestöjen piirit järjestävät. Kiertue käynnistyi elokuussa 2020 ja jatkuu vuonna 2021, mikäli koronatilanne sen sallii.

Road Show toteutetaan yhdessä jäsenjärjestöjen piirien vapaaehtoisten tuella ja avulla. Kiertueen aktiviteetteina ovat SRA-ammunta, Ukk-kävelytesti ja/tai puristusvoimamittaus.

Kiertueen materiaalit on pakattu henkilöauton peräkärrtiin, joka sisältää:

- Lisää liikettä -esittelyteltan tarvikkeineen
- ison näytön esittelyvideoiden esittämiseen, esittelyvideot ja kannettavan tietokoneen
- SRA-ammuntaan tarvittavan kaluston
- puristusvoimamittarit 2 kpl
- jakomateriaalia; SRA-esitteet, Lisää liikettä -esitteet
- lisäksi muuta tukikalustoa ja -materiaalia Road show:n toteuttamiseen

Ohjeistus kiertueesta ja yksityiskohtaiset tiedot kuomuperäkärristä on lähetetty kunkin tapahtuman yhteyshenkilölle.

Alustava kiertueaikataulu vuonna 2021:

(päivittyä alkuvuoden aikana)

huhtikuu

24.-25.4. Koko kansan maanpuolustustapahtuma, Lempäälä

toukokuu

7.-9.5. Erämessut, Kuopio

14.-16.5. Erämessut, Pori

28.-29.5. Jokisataman avajaiset, Turku

kesäkuu

11.-13.6. Kuntomarssitapahtuma, Rovaniemi

18.-20.6. Erämessut, Kontiolahti

heinäkuu

Herää Hennala, Lahti (ajankohta varmistuu myöhemmin)

Uotinpäivä, Sysmä (ajankohta varmistuu myöhemmin)

elokuu

21.8. Vahvin Reserviläinen, Ylihärmä

22.8. Frisbeegolf, Isokyrö

29.8. Marskin Marssi, Mikkeli/ Karkialampi

syyskuu

17.9. Maanpuolustusjuhla, Kajaani

Kainuun Reservipiirien yhteystiedot

Kainuun Reserviupseeripiiri ry

Piirin pj. Risto Haverinen
Kauppakatu 15, 87100 Kajaani
p.0440 285231
[risto.haverinen \(at\) suomi24.fi](mailto:risto.haverinen@suomi24.fi)

Toiminnanjohtaja Terho Pelli
Koskitie 4 A 2 89400 Hyrynsalmi
P. 044 3522923
[terho.pelli \(at\) viesti.net](mailto:terho.pelli@viesti.net)

Taloudenhoitaja: Martti Minkkinen
Peiponpolku 18 L 87400 Kajaani
040 9618180
[martti.minkkinen \(at\) gmail.com](mailto:martti.minkkinen@gmail.com)

Hyrynsalmen Reserviupseerikerho ry

pj. Juhani Kemppainen
Kaartotie 4 A, 89400 Hyrynsalmi
p. 0400512187
[juhani.kemppainen \(at\) tutka.net](mailto:juhani.kemppainen@tutka.net)

Siht. Hannu Karjalainen
Poromiehentie 13 89400
Hyrynsalmi
p. 741164
[hannu.karjalainen \(at\) pp1.inet.fi](mailto:hannu.karjalainen@pp1.inet.fi)

Kajaanin Reserviupseerikerho ry

Pj. Risto Haverinen
Kauppakatu 15, 87100 Kajaani
p.0440 285231
[risto.haverinen \(at\) suomi24.fi](mailto:risto.haverinen@suomi24.fi)

Kuhmon Reserviupseerikerho ry

Pj. Jussi Pulkkinen
88900 Kuhmo
p. 044 2581380
[jussipulkkinen52 \(at\) gmail.com](mailto:jussipulkkinen52@gmail.com)

Siht. Tero Suihko
88900 Kuhmo
[tero.suihko \(at\) kuhmo.eu](mailto:tero.suihko@kuhmo.eu)

Kainuun Reserviläispiiri ry

Piirin pj. Ossi Laine
Jänönpolku 4 88300 Paltamo
0400 932403
oj.laine@gmail.com

Piirin 1. varapj. Teemu Niva
Soidinkuja 3 C 21 87500 Kajaani
p.0404157679
teemu.niva@pp1.inet.fi

Piirin 2. varapj. Mika Kilpeläinen
044 7502111
Akkoniementie 36 B 10 88600 Sotkamo
mika.kilpelainen@sotkamo.fi

Toiminnanjohtaja Terho Pelli
Koskitie 4 A 2 89400 Hyrynsalmi
044 3522923
terho.pelli@viesti.net

Taloudenhoitaja Seppo Tuhkanen
Ahosenrannantie 48c 87850 Paltaniemi
p. 0400 681514
seppo.tuhkanen@netti.fi

Hyrynsalmen Reserviläiset ry

Pj. Jukka Pajala
Hyryntie 29 89400 Hyrynsalmi
0500 675599
jukka.pajala@tilip.inet.fi

Kajaanin Reserviläiset ry

Pj. Teemu Niva
Soidinkuja 3 C 21 87500 Kajaani
p.0404157679
teemu.niva@pp1.inet.fi

Kuhmon Reserviläiset ry

Pj. Heikki Pitäjämäki
0400176514
Kappelikuja 8 88900 Kuhmo
heikki.pitajamaki@hotmail.com

Paltamon Reserviupseerikerho ry

Pj. Timo Toivonen
Likolahdentie 11
88300 Paltamo
p.044 5748560 t. 040 7377886

[ts.toivonen \(at\) gmail.com](mailto:ts.toivonen(at)gmail.com)

Siht. Esko Härkönen
Uvantie 45
88300 Paltamo
p. 044 2573037
[esko.harkonen \(at\) paltamo.net](mailto:esko.harkonen(at)paltamo.net)

Puolangan Reserviupseerikerho ry

Pj. Harri Peltola
Suolijärventie 83D 89330 Suolijärvi
p 0400 214930
[harri.peltola \(at\) puolanka.net](mailto:harri.peltola(at)puolanka.net)

Siht. Juhani Palola
Variksenmarjatie 2
89200 Puolanka
p. 0400 383229
[juhani.palola \(at\) pp5.inet.fi](mailto:juhani.palola(at)pp5.inet.fi)

Ristijärven Reserviupseerit ry

Pj. Hannu Liljeblad
[hanski0440 \(at\) gmail.com](mailto:hanski0440(at)gmail.com)

Siht. Eero Pyykkönen
Kynnäntie 1, 88400
Ristijärvi
p. 0400 174800
[eero.pyykkonen \(at\) viesti.net](mailto:eero.pyykkonen(at)viesti.net)

Sotkamon Reserviupseerikerho ry

Pj. Jari Koivusalo
Saaritie 8
88600 Sotkamo
p. 040 596 3250
[jari.koivusalo \(at\) holidayclub.fi](mailto:jari.koivusalo(at)holidayclub.fi)

Suomussalmen Reserviupseerit ry

Pj. Mauno Heikkinen
Halsitie 6 89600 Suomussalmi
p. 0400 388024
[mauno.heikkinen \(at\) rautia.fi](mailto:mauno.heikkinen(at)rautia.fi)

Siht. Reino Korvuo
[reino.korvuo \(at\) gmail.com](mailto:reino.korvuo(at)gmail.com)

Paltamon Reserviläiset ry

Pj. Ossi Laine
Jänönpolku 4, 88300 Paltamo
0400 932403
[oj.laine@gmail.com](mailto:o.j.laine@gmail.com)

Siht. Auvo Huovinen
Kiekkotie 1-3 as 13 88300 Paltamo
p 044 2544199
auvo.huovinen@tutka.net

Puolangan Reserviläiset ry

Pj. Heikki Ohtamaa
Kanervatie 21 F 21 87500 Kajaani
p.050 5920697
heikki.ohtamaa@elisanet.fi

Siht. Heikki Väisänen
Hillatie 14 89200 Puolanka
040 5739029
heikki.vaisanen@pp5.inet.fi

Ristijärven Reserviläiset ry

Pj. Risto Pyykkönen
p. 044 5371668
Kiviöntie 2B 88400 Ristijärvi
ristopyykkonen64@gmail.com

Ruhtinansalmen Reserviläiset ry

Pj. Hannu Kinnunen
p. 01027 23766
Kyläntie 8 89920 Ruhtinansalmi
hannu.kinnunen@osao.fi

Sotkamon Reserviläiset ry

Pj. Mika Kilpeläinen
044 7502111
Akkoniementie 36 B 10 88600 Sotkamo
mika.kilpelainen@sotkamo.fi

Varapj. Kalevi Valtanen
044 5086989
kale.valtanen@gmail.com

Suomussalmen Reserviläiset ry

Pj. Risto Matti Pyykkönen
sakaranmatti@gmail.com
0400163930

Vuolijoen Reserviläiset ry

Pj. Heikki Tuura
040 5523527
Jauhajantie 1 88200 Otanmäki
heikki.tuura@luukku.com

TULE MUKAAN RESERVILÄISTOIMINTAAN

Suomen Reserviupseeriliitto (RUL) on reserviupseerien valmiuksia kehittävä yhteistoimintajärjestö, joka vaikuttaa maanpuolustusedellytysten paranemiseen ja tukee valtakunnan turvallisuutta. RUL:n tehtävänä on ylläpitää reserviupseerien sotilaallisia tietoja, johtajakykyä ja valmiuksia sekä toimia reserviupseerikerhojen ja niiden jäsenten välisenä yhdyssiteenä. RUL on puoluepoliittisesti sitoutumaton.

Liiton keskeisiä toimintamuotoja ovat mm. koulutus, urheilu- ja liikuntatoiminta, sekä järjestö-, aatteellinen- ja perinnetoiminta. Urheilu- ja liikuntatoiminnassa korostuvat sotilastaitoja kehittävät maastojotokset ja -harjoitukset sekä ammunta ja suunnistus. RUL:n jäsenyys tuo selkeitä etuja, mm. Reserviläinen -lehden, piirilehden, vakuutus-, laina- ja polttoneste-etuja.

LIITY JÄSENEKSI osoitteessa <https://maanpuolustusrekisteri.fi/rul/JasenyysIlmo.aspx>

Maanpuolustusjärjestöistä suurin on vuonna 1955 perustettu Reserviläisliitto ry, jonka organisaatioon kuuluu 18 maakunnallista piiriä ja yli 326 paikallista jäsenyhdistystä. Henkilöjäseniä liiton paikallisyhdistyksissä on noin 37.000.

Reserviläisliiton tehtävänä on ylläpitää ja kehittää kansalaisten maanpuolustustahtoa sekä reserviläisten ns. kenttäkelpoisuutta. Yleisimpiä toimintamuotoja ovat ammunta, maastotoiminta, liikunta ja urheilu, erilainen koulutus sekä maanpuolustustahdon ylläpitämiseen tähtäävä työ. Myös veteraanityö ja -tuki on laajaa. Jäsenyyden myötä voi osallistua vapaasti oman yhdistyksen, piirin ja liiton järjestämään toimintaan. Jäsenmaksuun kuuluu myös Reserviläinen-lehden vuosikerta (8 nroa), oman piirin piirilehden vuosikerta sekä erilaisia jäsenetuja ja alennuksia.

LIITY JÄSENEKSI osoitteessa <https://maanpuolustusrekisteri.fi/res/Jasenyys.aspx>